

срамъ отъ офицеритѣ и войницитѣ да пуствна коня въ карьеръ.

Бѣше късно, когато стигнахъна Зелено-Дърво.

Тържествуваме. Най послѣ, дочекахме обмундированието. Получиха се за всѣка дружина по 325 мундири, 100 панталони, 100 шинели, 330 галстуха, 275 чифта ботуши, 270 ризи, 250 долни бѣли гащи и 335 кожуси, които незабавно се раздадоха на опълченцитѣ. Това обмундирование не бѣше пълно.

Една частъ отъ ботушитѣ и кожуситѣ, прѣдначени за опълченцитѣ, още отъ Свищовъ били прѣдадени на частитѣ отъ 8-й корпусъ — на Шипка.

Опълченцитѣ напълно заприличаха на войници, при всичко, че нѣкои отъ тѣхъ бѣха облѣчени, вмѣсто шинели съ кожуси. Наистина, въ Плоештъ тѣ имаха пълно и добро обмундирование и снаряжение, но тогава не имъ достигаше още онѣзи боева осанка: увѣренность въ своята морална сила, храбрость и самоотверженность—качества, които тѣ сега притѣжаваха.

— Опълченцитѣ сега сж калѣни, казваха офицеритѣ, съ тѣхъ сега може да се върви на штурмъ на каквато и да е крѣпость!

На 13 Ноемрий вечеръта, всички офицери отъ дружи натабѣхме се събрали въ столовата и чакахме съ голѣмо нетърпение идванието на друж. командиръ Майоръ Чилиева отъ щаба на опълчението, кждѣто бѣше виканъ отъ Генералъ Столѣтова. Най послѣ, часа въ 9 той дойде и още отъ първия погледъ ний видѣхме по изражението на лицето му, че има нѣщо важно, при всичко, че Майоръ Чилиевъ се стараяше да показва видъ, че нищо особено нѣма.

— Увѣрявамъ ви, господа, че нищо особено нѣма. Генерала ме вика да ми каже, че той ще направи инспекторски смотръ на дружината. За туй заповѣдвамъ ви да пригответе ротитѣ. Впрочемъ, азъ ще обявя за това въ приказа по дружината.

Чилиевъ правяше голѣмо надъ себе си усилие да бжде сериозенъ, но не съзсѣмъ сполучливо. Когато ний го окржжихме и започнахме да го молимъ, да ин